

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

terram turbaret. Insuper accusabat ducem de inito foedere cum Anglicis, quod patriæ statuta vetuissent. Cumque longa oratione in eam rem perorasset, rogauit sententiam singulorum. Iussi dicere primum abbates, vnus respondit pro omnibus: Nè forte, inquit, quis in verbo reprehendatur, operæ precium videri omni clero conuocato, responsum edere scripto: Idq; placuit. Responsum est ergo postera die tribus præcipuis in omni controuersia capitibus, per summas rationes & optimas causas elisis: Quorum primum erat de causis prohibendi ducem ab administratione legitima tutela, quas cum omni modestia obtriuuerunt, non visas esse legitimas adstruendo: Alterum de precibus pro pace ad Deum interponendis, facile fuit annuere: quia debitum erat polliceri. Tertium de sumptibus communi onere supportandis per belli tempora, quæ sunt bona ratione à clero subuersa. Gandauenses autem pro consueta temeritate multa sibi arrogauere: Missam ad se legationem ex Francia contempserunt: Omnia opportuna bello loca occupauere, Slusam, Cortracum, Aldenardum, Gerald montem.

CAPVT XXXIIII.

Venerat deinde anno quarto & octuagesimo, solennis ambasiata ex rege Franciæ: Archiepiscopus vnus, dominus Antonius de Burgundia. Principes autem de sanguine cum pupillo Brugas se recepere, quod prospicerent ducem oratoribus regijs occurrentem Gandauum, nè præsentem filium abiens secum abduceret. Sed dux ipse Bruxellis remansit. Gandau autem legationis regis acerba depromitur: Non placere regi, quam Flandrenses prætenderent, ducis dehonestationem, quod focer regis esset, quod Imperatore Romano patre illustraretur: honorẽ eius esse regi penitus animo, eumque

multis ex causis tueretur: Impium esse, filium abstrahere patris gremio: Proinde paratum regem, nisi resisterent ab errore, decem militum millibus adiuuare ducem. Conuentus deinde omnium placito indicitur in Teuremundam, (limes hic est Flandria) ubi conuenire principes de sanguine, Flandriae status, dux ipse cum magnifico comitatu. Post multa inuicem tractata, conuenit inter omnes, filium patri reddendum, eo quod non alienus esset, sed legitimus tutor rerum filij: & quod penes plurimum apud omnes mortales habere videretur, caput esse illum ordinis ac fraternitatis de Aureo vellere, instituta per Philippum ducem, Karoli patrem, pueri maternam proauum: Additum, quod officarij in ditionibus non extranei Alemanni, aut Burgundi, sed indigenae praeficerentur. Hac quamuis conuenta placuissent, tamen ad executionem peruenire non poterant, tumultuante populo trium in Flandria urbium. Contenderunt tum Flandrenses summopere nundinas Antwerpie conturbare, quarum munere ea urbs excresceret in immensum, in magnum Flandriae detrimentum: egeruntque cum Anglicis, ut pannos suos Brugas perducerent, ibi distrahendos, ut emporium illud suo honore atque emolumento non fraudaretur. Multa in eam rem egisse contendit Iohannes Capenolle Gandauensis capitaneus, ex caligarum factore in eum modum proficiens: qui cum quingentis egressus urbem armatis, per Alostum locis opportunis, itinera petentium Antwerpiam conatur impedire. Iterum interuentu Romanorum Imperatoris conuentus indicitur ad res componendas, quod altioris honoris locus filio pareretur: Multa tamen frustra sunt attentata. Interim Sasstungen firmare Gandauenses praesidium, ut de Scaldi flumine nemo posset in Brabantiam peruenire:

Quae

Quæres incommodo non paruo affecit Antwerpienses. Cumq; illi se aliquando ex aduerso in armis ostendissent, Gandauenses prodeûtes magna multitudine, non longè Antwerpia, in fluminis ripa ligneum sibi firmauère præsidium, Roboream appellant domum. Ex aduerso aut iuxta Carthusiam firmatū est simile ab Antwerpiensibus receptaculum, Trūcalis domus, vt alternis minis sibi obiacerent, iētibus vanis bombardarū tonantes in aëra. Adie're deinde ducem multi nobiles, qui auxilia illi in Flandriam obtulerunt: sed non erat Maximilianus præceps oppugnare sui filij ditionem. Inter alios & Wilhelmus de Arberg, cum apud ducem contempta videretur, quā afferebat, opera, se Gādauensibus in ducē præbuit capitaneum: Sed neq; ibi acceptum habuère virum sanguinariū. Vocabant Gandauenses Antoniū de Burgundia: Sed illo recusante, Iacobus de Sabaudia, de Remont, & sancti Pauli comes adsciscitur. Ille veniens, conciliū Brugis contraxit, ex animo agens de concordia inter partes, nè regis sui incurreret offensam, si præcipitaret bellū, quod regi displicere videbatur: nam ex illius erat sententia, futurum socerum suum non excludi gubernatione terrarum, & ab administratione rerum filij sui. Sed non erat quod duras posset inflectere ceruices Flamingorū.

CAPVT XXXV.

Interim dux Maximilianus in Selandia sedit pro tribunali, vocans in iudicium & Wolfardum dominum de Veris, quod contra se dominum suum defendisset Traiectenses. Ille locis se tutis continet. Discedente duce, ille reuersus puniuit quosdam ex subditis, qui præfente duce in se dixisse testimonium ferrentur: Nec fides diutius ille prouincia, sarcinis compositis, cū vxore liberisq; cōtendit Gandauū, q̄ nusq; alibi securus à duce videre.